HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a doua)

29 ianuarie 2014*

„Dumping — Importuri de anumite țevi și tuburi fără sudură, din fier sau oțel, originare din China — Stabilirea unui pericol de prejudiciu — Articolul 3 alineatul (9) și articolul 9 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 [devenite articolul 3 alineatul (9) și articolul 9 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009]”

În cauza T-528/09,

Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd, cu sediul în Huang Shi (China), reprezentată de F. Carlin, barrister, de Q. Azau, avocat, de A. MacGregor, solicitor, și de N. Niejahr, avocat,

reclamantă,

împotriva

Consiliului Uniunii Europene, reprezentat de J.-P. Hix și de B. Driessen, în calitate de agenți, asistați de B. O’Connor, solicitor,

pârât,

susținut de

Comisia Europeană, reprezentată inițial de H. van Vliet și de M. França și ulterior de M. França și de J.-F. Brakeland, în calitate de agenți, asistați de R. Bierwagen, avocat,

și de

ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., cu sediul în Ostrava-Kunčice (Republica Cehă),

ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, cu sediul în Roman (România),

Benteler Stahl/Rohr GmbH, cu sediul în Paderborn (Germania),

Ovako Tube & Ring AB, cu sediul în Hofors (Suedia),

Rohrwerk Maxhütte GmbH, cu sediul în Sulzbach-Rosenberg (Germania),

Dalmine SpA, cu sediul în Dalmine (Italia),

Silcotub SA, cu sediul în Zalău (România),

TMK-Artrom SA, cu sediul în Slatina (România),

* Limba de procedură: engleza.

Tubos Reunidos SA, cu sediul în Amurrio (Spania),

Vallourec Mannesmann Oil & Gas France, cu sediul în Aulnoye-Aymeries (Franța),

V & M France, cu sediul în Boulogne-Billancourt (Franța),

V & M Deutschland GmbH, cu sediul în Düsseldorf (Germania),

Voestalpine Tubulars GmbH, cu sediul în Linz (Austria),

Železiarne Podbrezová a.s., cu sediul în Podbrezová (Slovacia),

reprezentate de G. Berrisch și de G. Wolf, avocați, și de N. Chesaites, barrister,

interveniente,

având ca obiect o acțiune prin care se solicită anularea Regulamentului (CE) nr. 926/2009 al Consiliului din 24 septembrie 2009 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite la importurile anumitor țevi și tuburi fără sudură, din fier sau oțel, originare din Republica Populară Chineză (JO L 262, p. 19),

TRIBUNALUL (Camera a doua),

compus din domnii N. J. Forwood, președinte, F. Dehousse (raportor) și J. Schwarcz, judecători,

grefier: doamna S. Spyropoulos, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 17 aprilie 2013,

pronunță prezenta

Hotărâre

Istoricul cauzei

1 La 9 iulie 2008, în urma unei plângeri depuse de Comitetul de protecție a industriei tuburilor din oțel fără sudură al Uniunii Europene, Comisia Comunităților Europene a publicat un aviz de inițiere a unei proceduri antidumping privind importurile anumitor țevi și tuburi fără sudură, din fier sau oțel, originare din Republica Populară Chineză (JO C 174, p. 7).

2 Punctul 2 din avizul de inițiere definea produsele în cauză după cum urmează:

„Produsele care, potrivit plângerii, fac obiectul unui dumping sunt țevi și tuburi fără sudură, din fier sau oțel, având o secțiune circulară, diametrul extern de maximum 406,4 mm și o valoare a carbonului echivalent (CEV) de maximum 0,86 mm conform formulei și analizei chimice a Institutului Internațional de Sudură (IIS), originare din [China] și declarate, în mod normal, la codurile [Nomenclaturii tarifare combinate] ex 7304 11 00, ex 7304 19 10, ex 7304 19 30, ex 7304 22 00, ex 7304 23 00, ex 7304 24 00, ex 7304 29 10, ex 7304 29 30, ex 7304 31 80, ex 7304 39 58, ex 7304 39 92, ex 7304 39 93, ex 7304 51 89, ex 7304 59 92 și ex 7304 59 93. Aceste coduri NC sunt menționate numai cu titlu informativ.”

3 Conform articolului 17 din Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 1996, L 56, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 12, p. 223), cu modificările ulterioare (denumit în continuare „regulamentul de bază”) [înlocuit prin Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 343, p. 51, rectificare în JO 2010, L 7, p. 22)], Comisia a decis să își limiteze ancheta la un eșantion. În acest cadru, Comisia a selecționat patru producători-exportatori chinezi, reprezentând 70 % din volumul total al exporturilor produselor în cauză către Uniunea Europeană în perioada de anchetă. Printre acești producători-exportatori figurau reclamanta, Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd, și un producător afiliat, care aparținea aceluiași grup.

4 La 23 iulie 2008, reclamanta și producătorul afiliat au depus, fiecare, o cerere de acordare a statutului de întreprindere care funcționează în condițiile economiei de piață (denumit în continuare „SEP”), astfel cum este prevăzut la articolul 2 alineatul (7) literele (b) și (c) din regulamentul de bază [devenit articolul 2 alineatul (7) literele (b) și (c) din Regulamentul nr. 1225/2009], și, în subsidiar, o cerere având ca obiect obținerea unui tratament individual (denumit în continuare „TI”), astfel cum este prevăzut la articolul 9 alineatul (5) din regulamentul de bază [devenit articolul 9 alineatul (5) din Regulamentul nr. 1225/2009].

5 La 6 februarie 2009, Comisia a adresat reclamantei și producătorului afiliat un document de informare în care erau reluate faptele și considerentele esențiale pe baza cărora propunea să li se refuze SEP. În acest document de informare, Comisia concluziona că nu fuseseră îndeplinite primul și cel de al treilea dintre criteriile prevăzute la articolul 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază.

6 La 16 februarie 2009, reclamanta a adresat Comisiei observații cu privire la documentul de informare din 6 februarie 2009.

7 La 7 aprilie 2009, Comisia a adoptat Regulamentul (CE) nr. 289/2009 de instituire a unei taxe antidumping provizorii la importurile anumitor țevi și tuburi fără sudură, din fier sau oțel, originare din Republica Populară Chineză (JO L 94, p. 48, denumit în continuare „regulamentul provizoriu”).

8 În considerentul (13) al regulamentului provizoriu, Comisia a arătat că ancheta privind dumpingul și prejudiciul a acoperit perioada cuprinsă între 1 iulie 2007 și 30 iunie 2008 (denumită în continuare „perioada de anchetă”). Examinarea tendințelor relevante pentru evaluarea prejudiciului a acoperit perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2005 și sfârșitul perioadei de anchetă (denumită în continuare „perioada examinată”).

9 În considerentul (14) al regulamentului provizoriu, Comisia a precizat, în ceea ce privește produsul în cauză, că ancheta stabilise că „trei dintre coduri[le] NC nu se refereau la produsul în cauză, și anume ex 7304 11 00, ex 7304 22 00 și ex 7304 24 00, și că cinci alte coduri NC lipsesc, și anume ex 7304 31 20, ex 7304 39 10, ex 7304 39 52, ex 7304 51 81 și ex 7304 59 10”.

10 În considerentele (20)-(32) ale regulamentului provizoriu, Comisia a respins cererea de SEP formulată de reclamantă, dar a admis în schimb cererea sa de TI.

11 În considerentele (33)-(38) ale regulamentului provizoriu, Comisia a precizat că Statele Unite fuseseră alese ca țară analoagă pentru calcularea valorii normale.

12 În considerentele (53)-(126) ale regulamentului provizoriu, Comisia a concluzionat că nu există un prejudiciu pentru industria comunitară, însă a reținut existența unui pericol de prejudiciu pentru această industrie.

13 La 8 aprilie 2009, Comisia a transmis reclamantei un document de informare în care erau prezentate faptele și considerațiile esențiale pentru calcularea dumpingului și a prejudiciului pe baza cărora fuseseră instituite măsuri antidumping provizorii. La 11 mai 2009, reclamanta și-a prezentat observațiile cu privire la acest document.

14 La 10 iulie 2009, Comisia a adresat reclamantei un document de informare finală în care erau expuse faptele și elementele esențiale pe baza cărora se intenționa adoptarea unor măsuri antidumping definitive. La 21 iulie 2009, reclamanta și-a prezentat observațiile cu privire la acest document.

15 La 24 septembrie 2009, Consiliul a adoptat Regulamentul (CE) nr. 926/2009 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite la importurile anumitor țevi și tuburi fără sudură, din fier sau oțel, originare din Republica Populară Chineză (JO L 262, p. 19, denumit în continuare „regulamentul atacat”).

16 În considerentele (10)-(17) ale regulamentului atacat, Consiliul a confirmat constatările cuprinse în regulamentul provizoriu referitoare la definiția produsului în cauză.

17 În considerentul (18) al regulamentului atacat, Consiliul a confirmat concluziile din regulamentul provizoriu în ceea ce privește respingerea cererii de SEP depuse de reclamantă. Pe de altă parte, în considerentele (19)-(24) ale regulamentului menționat, Consiliul a concluzionat că reclamanta nu îndeplinea în final condițiile de acordare a TI. În special, acesta a arătat că, ulterior perioadei de anchetă, statul chinez achiziționase noi acțiuni ale societății holding care controla reclamanta și devenise astfel acționar majoritar [considerentul (20) al acestui regulament].

18 În considerentele (25)-(27) ale regulamentului atacat, Consiliul a confirmat alegerea Statelor Unite ca țară analoagă pentru calcularea valorii normale.

19 În considerentele (35)-(81) ale regulamentului atacat, Consiliul a confirmat constatările Comisiei cuprinse în regulamentul provizoriu referitoare la lipsa prejudiciului și la existența unui pericol de prejudiciu pentru industria comunitară. În această privință, Consiliul a luat în considerare în special datele referitoare la o perioadă ulterioară perioadei de anchetă, și anume perioada cuprinsă între luna iulie 2008 și luna martie 2009 (denumită în continuare „perioada ulterioară perioadei de anchetă”).

Procedura și concluziile părților

20 Reclamanta a introdus prezenta acțiune printr-o cerere depusă la grefa Tribunalului la 30 decembrie 2009.

21 Prin înscrisul depus la grefa Tribunalului la 25 martie 2010, Comisia a formulat o cerere de intervenție în prezenta cauză în susținerea concluziilor Consiliului. Părțile principale nu s-au opus acestei cereri.

22 Prin înscrisul depus la grefa Tribunalului la 6 aprilie 2010, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, Benteler Stahl/Rohr GmbH, Ovako Tube & Ring AB, Rohrwerk Maxhütte GmbH, Dalmine SpA, Silcotub SA, TMK-Artrom SA, Tubos Reunidos SA, Vallourec Mannesmann Oil & Gas France, V & M France, V & M Deutschland GmbH, Voestalpine Tubulars GmbH și Železiarne Podbrezová a.s. (denumite în continuare „întreprinderile intervenient”) au formulat o cerere de intervenție în prezenta cauză în susținerea concluziilor Consiliului. Părțile principale nu s-au opus acestei cereri.

23 Prin Ordonanța din 31 mai 2010, președintele Camerei întâi a Tribunalului a admis cererea de intervenție a Comisiei.

24 Prin înscrisurile depuse la grefa Tribunalului la 21 iunie, la 30 iunie și la 25 august 2010, reclamanta a solicitat aplicarea unui tratament confidențial în privința întreprinderilor intervenientе cu privire la anumite părți din cererea introductivă, din replică și din duplică. Întreprinderile intervenientе nu au formulat obiecții cu privire la cererile menționate.

25 La 14 iulie 2010, Comisia a depus memoriul în intervenție. Părțile principale au avut posibilitatea de a prezenta observații cu privire la acest memoriu în intervenție.

26 Prin Ordonanța din 31 august 2010, președintele Camerei întâi a Tribunalului a admis cererile de intervenție ale întreprinderilor intervenientе.

27 Prin înscrisul depus la grefa Tribunalului la 30 septembrie 2010, reclamanta a solicitat aplicarea unui tratament confidențial în privința întreprinderilor intervenientе cu privire la anumite părți din memoriul în intervenție al Comisiei, precum și din observațiile pe care le prezentase cu privire la memoriul menționat. Întreprinderile intervenientе nu au formulat obiecții cu privire la cererea respectivă.

28 La 23 noiembrie 2010, întreprinderile intervenientе au depus memoriul în intervenție. Părțile principale au avut posibilitatea de a prezenta observații cu privire la acest memoriu în intervenție.

29 Întrucât compunerea camerelor Tribunalului a fost modificată, judecătorul raportor a fost repartizat la Camera a doua, căreia, în consecință, i-a fost atribuită prezenta cauză.

30 Prin Ordonanța din 16 mai 2011, președintele Camerei a doua a Tribunalului a suspendat prezenta procedură până la pronunțarea Hotărârii Curții în cauza C-337/09 P, Consiliul/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group.

31 La 22 mai 2012, reclamanta a solicitat reluarea procedurii și tratarea cu prioritate a prezentei cauze.

32 La 19 iulie 2012, a fost pronunțată Hotărârea Curții în cauza C-337/09 P, Consiliul/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group. Prin urmare, procedura a fost reluată la acea dată.

33 Pe baza raportului judecătorului raportor, Tribunalul (Camera a doua) a decis deschiderea procedurii orale și, în cadrul măsurilor de organizare a procedurii prevăzute la articolul 64 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, a invitat părțile să răspundă la anumite întrebări scrise și să furnizeze anumite documente. Părțile au dat curs acestor solicitări în termenele stabilite.

34 Pledoariile părților și răspunsurile acestora la întrebările adresate de Tribunal au fost ascultate în ședința din 17 aprilie 2013.

35 Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea regulamentului atacat, în măsura în care impune taxe antidumping la exporturile realizate de reclamantă și prevede perceperea taxelor provizorii instituite la aceste exporturi,

— sau, în subsidiar, anularea regulamentului atacat, în măsura în care prevede perceperea taxelor provizorii impuse reclamantei;

— obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată;

— obligarea intervenientelor la suportarea propriilor cheltuieli de judecată.

36 Consiliul solicită Tribunalului:

— respingerea acțiunii;

— obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

37 Comisia solicită Tribunalului respingerea acțiunii.

38 Întreprinderile intervenientе solicită Tribunalului:

— respingerea acțiunii;

— obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

Cu privire la întinderea acțiunii

39 Întreprinderile intervenientе, fără a ridica o excepție de inadmisibilitate a acțiunii, după cum au confirmat în ședință, evidențiază faptul că reclamanta solicită anularea regulamentului atacat, în măsura în care impune taxe antidumping la „exporturile realizate de reclamantă”. Or, reclamanta nu ar putea solicita anularea regulamentului atacat decât în măsura în care impune taxe antidumping la produsele pe care aceasta le fabrică.

40 În ședință, reclamanta a precizat că concluziile sale trebuiau înțelese în sensul indicat de întreprinderile intervenientе, fapt de care s-a luat act.

41 În consecință, fără a se aduce atingere obligațiilor care ar putea decurge din articolul 266 TFUE în caz de anulare pentru motive care afectează într-o măsură mai largă regulamentul atacat, concluziile reclamantei trebuie interpretate în sensul că vizează anularea regulamentului atacat, în măsura în care impune taxe antidumping la exporturile produselor fabricate de reclamantă și prevede perceperea taxelor provizorii instituite la aceste exporturi.

Cu privire la fond

42 Reclamanta invocă trei motive în susținerea acțiunii. Primul motiv este întemeiat pe o eroare vădită de apreciere în definirea produsului în cauză. Al doilea motiv este dedus din încălcarea articolului 9 alineatul (5) din regulamentul de bază. Al treilea motiv este întemeiat pe încălcarea articolului 3 alineatul (9), a articolului 9 alineatul (4) și a articolului 10 alineatul (2) din regulamentul de bază.

43 Tribunalul consideră oportun să se pronunțe în primul rând cu privire la al treilea motiv invocat de reclamantă.

44 Al treilea motiv al acțiunii cuprinde, în esență, două aspecte. Primul se întemeiază pe încălcarea articolului 3 alineatul (9) și a articolului 9 alineatul (4) din regulamentul de bază. Al doilea, invocat în subsidiar, astfel cum a confirmat reclamanta în ședință, se întemeiază pe încălcarea articolului 10 alineatul (2) din regulamentul de bază.

45 Prin urmare, trebuie examinat, mai întâi, primul aspect al celui de al treilea motiv.

46 Reclamanta susține că dovedirea existenței unui pericol de prejudiciu se bazează pe cerințe în materie de probă mai ridicate decât cele referitoare la existența unui prejudiciu important. Comisia ar fi recunoscut ea însăși acest fapt în cadrul cauzei în care s-a pronunțat Hotărârea Tribunalului din 20 iunie 2001, Euroalliages/Comisia (T-188/99, Rec., p. II-1757). Rarele cazuri menționate de Consiliu în înscrisurile sale ar corobora această concluzie. În speță, instituțiile nu ar fi îndeplinit cerințele ridicate în materie de probă impuse. Ele nu ar fi luat în considerare în mod corespunzător nici datele ulterioare perioadei de anchetă. În special, reclamanta repune în discuție concluziile Consiliului potrivit cărora industria comunitară se afla într-o situație vulnerabilă la sfârșitul perioadei de anchetă și noi importuri care fac obiectul unui dumping ar fi fost iminente.

47 Consiliul contestă prezentarea efectuată de reclamantă cu privire la argumentele Comisiei din cadrul cauzei în care s-a pronunțat Hotărârea Euroalliages/Comisia, punctul 46 de mai sus. În plus, Consiliul subliniază că instituțiile au adoptat deja măsuri pe baza unui pericol de prejudiciu. Niciun element nu ar permite să se considere că cerințele în materie de probă ar fi mai ridicate în ceea ce privește un pericol de prejudiciu decât în ceea ce privește un prejudiciu important. De asemenea, Consiliul afirmă că a ținut seama în mod corespunzător de datele ulterioare perioadei de anchetă. În continuare, Consiliul contestă argumentele reclamantei cu privire la situația vulnerabilă a industriei comunitare la sfârșitul perioadei de anchetă și la iminența unor noi importuri care fac obiectul unui dumping.

48 Comisia subliniază că la stabilirea unui pericol de prejudiciu în speță s-a manifestat o diligență specială întrucât au fost luate în considerare date ulterioare perioadei de anchetă, ceea ce nu se întâmplă în mod normal.

49 Articolul 9 alineatul (4) din regulamentul de bază prevede că se impune o taxă antidumping în cazul în care din constatarea definitivă a faptelor reiese, printre altele, că există un prejudiciu. Potrivit articolului 3 alineatul (1) din regulamentul de bază, „prin termenul «prejudiciu» se înțelege, în cazul în care nu se specifică altfel, un prejudiciu important adus unei industrii comunitare, pericolul de prejudiciu important adus unei industrii comunitare sau o întârziere semnificativă în crearea unei industrii comunitare”.

50 Articolul 3 alineatul (9) din regulamentul de bază definește existența unui pericol de prejudiciu important în următorii termeni:

„Stabilirea existenței pericolului de prejudiciu important se bazează pe fapte, nu doar pe presupuneri, conjuncturi sau posibilități îndepărtate. Modificarea condițiilor care ar crea o situație în care dumpingul ar cauza un prejudiciu trebuie să fie previzibilă în mod clar și iminentă.

Pentru a stabili existența pericolului de prejudiciu important, este necesar să se examineze, printre altele, factori precum:

(a) o rată semnificativă de creștere a importurilor care fac obiectul unui dumping pe piața comunitară, care denotă probabilitatea unei creșteri substanțiale a importurilor;

(b) capacitatea suficientă și liber disponibilă a exportatorului sau creșterea iminentă și semnificativă a capacității exportatorului, care denotă probabilitatea unei creșteri substanțiale a exporturilor care fac obiectul unui dumping către Comunitate, având în vedere existența altor piețe de export care pot absorbi exporturile suplimentare;

(c) intrarea importurilor la prețuri care pot determina scăderea substanțială a prețurilor sau pot împiedica în mod semnificativ creșterea prețurilor și care pot duce probabil la o creștere a cererii de noi importuri

și

(d) stocurile produsului care face obiectul anchetei.

Niciunul dintre acești factori nu constituie în mod necesar o bază de analiză decisivă, dar totalitatea factorilor în cauză conduc la concluzia că sunt iminente alte exporturi care fac obiectul unui dumping și că se va produce un prejudiciu important în cazul în care nu se iau măsuri de protecție."

51 În speță, Consiliul a concluzionat că industria comunitară nu suferise un prejudiciu important în perioada de anchetă, chiar dacă se afla într-o situație vulnerabilă la sfârșitul perioadei menționate.

52 După ce a concluzionat că industria comunitară nu suferise un prejudiciu important în perioada de anchetă, Consiliul a considerat că, în speță, exista un pericol de prejudiciu.

53 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că în domeniul politicii comerciale comune și în special în domeniul măsurilor de protecție comercială instituțiile Uniunii dispun de o putere largă de apreciere datorită complexității situațiilor economice, politice și juridice pe care acestea trebuie să le analizeze (Hotărârea Curții din 27 septembrie 2007, Ikea Wholesale, C-351/04, Rep., p. I-7723, punctul 40, și Hotărârea Curții din 11 februarie 2010, Hoesch Metals and Alloys, C-373/08, Rep., p. I-951, punctul 61). În acest context, trebuie considerat că examinarea unui pericol de prejudiciu presupune evaluarea unor aspecte economice complexe, iar controlul jurisdicțional al acestei aprecieri trebuie să se limiteze, în consecință, la verificarea respectării normelor de procedură, a exactității materiale a faptelor reținute pentru efectuarea alegerii contestate, a inexistenței unor erori vădite în aprecierea faptelor sau a inexistenței unui abuz de putere. Acest control jurisdicțional limitat nu înseamnă ca instanța Uniunii să se abțină de la a controla interpretarea datelor de natură economică efectuată de instituții. În special, Tribunalul trebuie nu numai să verifice exactitatea materială a elementelor de probă invocate, fiabilitatea și coerența acestora, ci și să controleze dacă aceste elemente constituie ansamblul datelor pertinente care trebuie luate în considerare pentru aprecierea unei situații complexe și dacă sunt de natură să susțină concluziile deduse (a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 8 mai 2012, Dow Chemical/Consiliul, T-158/10, punctul 59).

54 Pe de altă parte, trebuie subliniat că, în temeiul articolului 3 alineatul (9) din regulamentul de bază, stabilirea existenței unui pericol de prejudiciu important trebuie să se bazeze „pe fapte, nu doar pe presupuneri, conjuncturi sau posibilități îndepărtate". În plus, modificarea condițiilor care ar crea o situație în care dumpingul ar cauza un prejudiciu trebuie să fie „previzibilă în mod clar și iminentă". Rezultă că constatarea unui pericol de prejudiciu trebuie să reiasă în mod clar din situația de fapt a cauzei. De asemenea, rezultă că prejudiciul care face obiectul unui pericol trebuie să se producă în termen scurt.

55 Reclamanta contestă, pe de o parte, concluzia Consiliului potrivit căreia, deși nu a suferit un prejudiciu, industria comunitară se afla într-o situație vulnerabilă la sfârșitul perioadei de anchetă. Reclamanta contestă, pe de altă parte, concluzia Consiliului referitoare la existența unui pericol de prejudiciu.

Cu privire la prima critică din cadrul primului aspect al celui de al treilea motiv, referitoare la situația industriei comunitare la sfârșitul perioadei de anchetă

56 Pentru a ajunge la concluzia că industria comunitară era în situație vulnerabilă la sfârșitul perioadei de anchetă, instituțiile au amintit că în anul 2006 au fost impuse măsuri antidumping pentru a compensa prejudiciul cauzat de importuri care fac obiectul unui dumping originare din mai multe țări. Industria comunitară nu ar fi putut profita însă pe deplin de creșterea pieței, întrucât importurile care au făcut obiectul unor măsuri antidumping începând cu anul 2006 au fost înlocuite de importuri originare din China. Prin urmare, restabilirea completă a industriei comunitare nu s-ar fi realizat. În cazul în care situația pieței ar evolua, industria comunitară ar fi expusă efectelor potențial prejudiciabile ale importurilor care fac obiectul unui dumping. Această situație s-ar fi produs deja în trecut, atunci când

cererea atingea niveluri normale, ceea ce ar fi condus la adoptarea unor măsuri antidumping în anul 2006 [considerentele (47)-(49) ale regulamentului atacat, interpretate în lumina considerentelor (87)-(89) ale regulamentului provizoriu].

57 Reclamanta invocă în special contradicțiile care există între concluzia instituțiilor și datele economice relevante ale speței. Consiliul contestă argumentele reclamantei și invocă, printre altele, previziunile sau datele economice cu privire la perioada ulterioară perioadei de anchetă.

58 Cu titlu introductiv, este necesar să se arate că, deși concluzia Consiliului în ceea ce privește situația industriei comunitare la sfârșitul perioadei de anchetă este reluată în partea referitoare la prejudiciu, aceasta nu este irelevantă pentru analiza pericolului de prejudiciu. În special, Comisia a reținut în considerentul (126) al regulamentului provizoriu că, în lipsa unor măsuri, este iminent ca importurile din China care fac obiectul unui dumping să cauzeze un prejudiciu important industriei comunitare deja „vulnerabile”, în special din punctul de vedere al scăderii vânzărilor, al cotelor de piață, al producției și al profitabilității. Consiliul, în cadrul regulamentului atacat, a confirmat expres concluziile Comisiei cu privire la acest aspect [considerentul (81) al regulamentului atacat].

59 În primul rând, trebuie amintite elementele relevante ale speței, care au fost menționate de Comisie în regulamentul provizoriu și care arată evoluția situației industriei comunitare în perioada examinată, așadar, până la sfârșitul periodei de anchetă:

— producția industriei comunitare a crescut cu 7 % [considerentul (67) al regulamentului provizoriu];

— utilizarea capacităților de producție a crescut cu 9 % pentru a atinge 90 % în perioada de anchetă, afișând de asemenea niveluri ridicate în anii 2006 și 2007 [considerentul (69) al regulamentului provizoriu];

— stocurile au crescut cu 12 %, Comisia arătând însă că „relevanța acestui indicator în ceea ce privește analiza prejudiciului este considerată limitată” întrucât marea majoritate a producției este efectuată la comandă [considerentul (72) al regulamentului provizoriu];

— volumul vânzărilor din industria comunitară a crescut cu 14 % [considerentul (73) al regulamentului provizoriu];

— cota de piață a industriei comunitare a scăzut cu 5,2 puncte [considerentul (75) al regulamentului provizoriu];

— nivelul de ocupare a forței de muncă a rămas constant [considerentul (77) al regulamentului provizoriu];

— productivitatea a crescut cu 7 % [considerentul (78) al regulamentului provizoriu];

— salariul mediu pe angajat a crescut cu 16 % [considerentul (79) al regulamentului provizoriu];

— prețurile de vânzare din industria comunitară au crescut cu 21 % [considerentul (80) al regulamentului provizoriu];

— rentabilitatea vânzărilor din industria comunitară către clienți independenți, exprimată ca procentaj din vânzările nete, a crescut cu 27 %, sau cu 3,3 puncte procentuale, pentru a se situa la 15,4 % în perioada de anchetă, rentabilitatea pe anul 2005 și în special pe anii 2006 și 2007 fiind de asemenea foarte ridicată [considerentul (82) al regulamentului provizoriu];

— randamentul investițiilor, și anume profitul exprimat în procente din valoarea contabilă netă a investițiilor, a crescut cu 10 %, sau cu 4,6 puncte procentuale, pentru a se situa la 51,7 % în perioada de anchetă, după ce a atins 85,1 % și, respectiv, 79,2 % în anii 2006 și 2007 [considerentul (82) al regulamentului provizoriu];

— fluxul de numerar net provenit din activitățile de exploatare a crescut cu 73 % pentru a se stabili la 634 de milioane de euro în perioada de anchetă, Comisia precizând, pe de altă parte, că „nu au existat indicații potrivit cărora industria comunitară ar fi întâmpinat dificultăți în privința mobilizării de capital” [considerentul (84) al regulamentului provizoriu];

— investițiile anuale ale industriei comunitare au crescut cu 185 % pentru a se situa la 284 de milioane de euro în perioada de anchetă [considerentul (85) al regulamentului provizoriu].

60 Aceste elemente au fost confirmate de Consiliu în considerentul (46) al regulamentului atacat.

61 Este necesar să se arate în această privință că, astfel cum susține, în esență, în mod întemeiat reclamanta, cu excepția evoluției cotei de piață a industriei comunitare, toți factorii economici prezentați anterior sunt pozitivi și conturează, în ansamblul lor, profilul unei industrii în situație de forță, iar nu de fragilitate sau de vulnerabilitate. De altfel, Comisia a indicat ea însăși în considerentul (88) al regulamentului provizoriu că „orice prejudiciu suferit de industria comunitară a fost limitat și nu a condus la nicio problemă economică importantă”. Această constatare tinde să demonstreze că, în contextul situației pieței comunitare în perioada examinată – și anume până la sfârșitul perioadei de anchetă –, industria comunitară nu era într-o situație vulnerabilă, cu alte cuvinte susceptibilă să sufere un prejudiciu ca urmare a importurilor originare din China. În ceea ce privește împrejurarea, amintită de Consiliu în înscrisurile sale, că industria comunitară ar fi pierdut câteva puncte din cotele de piață în perioada examinată, aceasta nu poate, prin ea însăși, să susțină concluzia potrivit căreia industria menționată se afla într-o situație vulnerabilă la sfârșitul perioadei de anchetă. Pe de altă parte, această împrejurare trebuie analizată în contextul faptului că industria comunitară dispunea de o cotă de piață importantă în perioada de anchetă, și anume 63,6 %, și că volumul vânzărilor sale crescuse semnificativ, cu mai mult de 14 %, în perioada examinată. De asemenea, aceasta trebuie analizată în contextul faptului că volumul importurilor originare din alte țări terțe care nu fac obiectul unui dumping au crescut cu 35 % în perioada examinată [considerentul (142) al regulamentului provizoriu], iar cota de piață corespunzătoare acestor importuri a crescut de la 7,8 % la 8,5 %. În consecință, ținând seama de ansamblul acestor elemente, este necesar să se considere că concluzia instituțiilor potrivit căreia industria comunitară se afla într-o situație vulnerabilă la sfârșitul perioadei de anchetă nu este susținută de datele economice pertinente ale speței (într-un sens similar privind alte date economice, a se vedea Hotărârea Tribunalului din 2 mai 1995, NTN Corporation și Koyo Seiko/Consiliul, T-163/94 și T-165/94, Rec., p. II-1381, punctele 95 și 96).

62 Celelalte elemente invocate în regulamentul atacat sau de instituții în cadrul înscrisurilor depuse la Tribunal nu pot infirma această concluzie.

63 În special, în ceea ce privește împrejurarea invocată de instituții potrivit căreia industria comunitară ar fi expusă efectelor potențial prejudiciabile care rezultă din importuri care fac obiectul unui dumping în cazul în care tendința economică s-ar inversa [considerentul (89) al regulamentului provizoriu, confirmat de Consiliu în considerentul (47) al regulamentului atacat], aceasta ar permite să se stabilească, dacă este cazul, o situație de vulnerabilitate în viitor. Împrejurarea respectivă este, așadar, inoperantă pentru a se concluziona că industria comunitară se afla într-o situație vulnerabilă la sfârșitul perioadei de anchetă. Această afirmație este valabilă și referitor la elementele invocate de Consiliu în înscrisurile sale depuse la Tribunal, privind datele economice ulterioare perioadei de anchetă, și referitor la concluziile pe care Consiliul le deduce din acestea cu privire la degradarea situației industriei comunitare. În plus, trebuie subliniat că împrejurarea invocată de instituții referitoare la deteriorarea contextului economic a fost deja considerată de către instanțele Uniunii ca fiind întemeiată pe o eroare de drept, întrucât regulamentul de bază prevede expres, în partea

referitoare la analiza prejudiciului, că factori precum scăderea cererii nu trebuie să fie atribuiți importurilor care fac obiectul unui dumping [Hotărârea Curții din 10 februarie 1998, Comisia/NTN și Koyo Seiko, C-245/95 P, Rec., p. I-401, punctul 43, și Hotărârea NTN Corporation și Koyo Seiko/Consiliul, punctul 61 de mai sus, punctele 97-99; a se vedea de asemenea considerentul (35) din Regulamentul (CEE) nr. 2849/92 al Consiliului din 28 septembrie 1992 de modificare a taxei antidumping definitive instituite prin Regulamentul (CEE) nr. 1739/85 privind importurile de rulmenți cu bile al căror cel mai mare diametru exterior este peste 30 de milimetri (JO L 286, p. 2), vizat de cele două hotărâri].

64 În ceea ce privește faptul, invocat de Comisie în considerentul (87) al regulamentului provizoriu și confirmat de Consiliu în considerentul (46) al regulamentului atacat, potrivit căruia creșterea importurilor originare din China a avut în mod cert un efect de limitare a tendinței industriei comunitare „de a investi și de a extinde capacitatea de producție pentru a urma tendința de expansiune a pieței”, acesta nu este susținut de elementele pertinente ale speței. Mai întâi, reiese cu claritate din cifrele prezentate anterior că tendința industriei comunitare de a investi nu a fost limitată, întrucât investițiile anuale ale industriei comunitare au crescut cu 185 % în perioada examinată. În continuare, astfel cum reiese, printre altele, din considerentele (91) și (92) ale regulamentului provizoriu, existența în speță a unui pericol de prejudiciu se întemeiază pe riscul previzibil și iminent că consumul comunitar va cunoaște, pe termen scurt, o scădere considerabilă. Estimările Comisiei se bazau pe informații publicate, precum și pe datele furnizate de industria comunitară. De asemenea, instituțiile au amintit de mai multe ori că creșterea pieței comunitare avea un caracter „excepțional” [a se vedea printre altele considerentul (87) al regulamentului provizoriu, precum și considerentele (47) și (48) ale regulamentului atacat]. În consecință, există o contradicție aparentă între faptul, pe de o parte, de a susține că importurile originare din China ar fi limitat tendința industriei comunitare de a-și dezvolta capacitățile de producție și, pe de altă parte, de a evidenția o creștere „excepțională” a pieței comunitare și un risc iminent de scădere considerabilă a cererii. Așadar, în împrejurările speței, astfel cum au fost constatate de instituții, era dimpotrivă logic ca industria comunitară să nu dezvolte capacități de producție. În sfârșit, trebuie amintit că Comisia a indicat ea însăși în considerentul (88) al regulamentului provizoriu că „orice prejudiciu suferit de industria comunitară a fost limitat și nu a condus la nicio problemă economică importantă”. Această constatare tinde să minimizeze considerabil impactul importurilor care fac obiectul unui dumping originare din China asupra situației industriei comunitare în perioada examinată.

65 În ceea ce privește, în sfârșit, afirmațiile instituțiilor potrivit cărora industria comunitară nu s-ar fi redresat complet în urma practicilor de dumping anterioare anului 2006, acestea nu se întemeiază pe niciun element concret. În special, nu a fost prezentat niciun element care să permită să se stabilească ce înțelegeau instituțiile prin „redresare completă” a industriei comunitare având în vedere, printre altele, datele economice citate mai sus. Prin urmare, reclamanta susține în mod întemeiat în înscrisurile sale că instituțiile nu au stabilit că industria comunitară nu s-ar fi redresat în urma unui dumping anterior.

66 Ținând seama de ansamblul acestor elemente și în special de faptul că concluzia instituțiilor nu este susținută de datele relevante ale speței, este necesar să se considere că Consiliul a săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a confirmat concluzia Comisiei potrivit căreia industria comunitară se afla într-o situație vulnerabilă la sfârșitul perioadei de anchetă.

Cu privire la a doua critică din cadrul primului aspect al celui de al treilea motiv, referitoare la existența unui pericol de prejudiciu

67 Regulamentul atacat, urmând structura regulamentului provizoriu, cuprinde două părți. Prima parte se referă la „[e]voluția probabilă a consumului în Comunitate, a importurilor din țara în cauză și a situației industriei comunitare după perioada de anchetă” [considerentele (90)-(112) ale

regulamentului provizoriu și considerentele (50)-(65) ale regulamentului atacat]. Cea de a doua parte privește în mod specific „pericolul de prejudiciu” [considerentele (113)-(125) ale regulamentului provizoriu și considerentele (66)-(81) ale regulamentului atacat].

68 Trebuie subliniat că, în regulamentul atacat, Consiliul a confirmat concluzia Comisiei conform căreia a existat un pericol de prejudiciu „la sfârșitul perioadei de anchetă” [considerentul (81) al regulamentului atacat], deși a ținut seama de datele disponibile în perioada ulterioară perioadei de anchetă.

69 În ceea ce privește prima parte a regulamentului atacat, este necesar să se arate că datele ulterioare perioadei de anchetă confirmă previziunea instituțiilor cu privire la scăderea pieței comunitare. În special, elementele prezentate în considerentul (51) al regulamentului atacat arată că consumul comunitar a scăzut cu 27,7 % între sfârșitul perioadei de anchetă, și anume 30 iunie 2008, și luna martie 2009. Cu toate acestea, trebuie amintit că factori de prejudiciu precum scăderea cererii nu trebuie să fie atribuiți importurilor care fac obiectul unui dumping (a se vedea punctul 63 de mai sus și jurisprudența citată).

70 În ceea ce privește partea a doua a regulamentului atacat, care face obiectul specific al prezentului litigiu, concluzia Consiliului se întemeiază pe analiza a patru factori. Acești factori reiau criteriile stabilite prin regulamentul de bază. Ei se referă la evoluția importurilor care fac obiectul unui dumping [considerentele (66)-(68) ale regulamentului atacat], la rezerva de capacități disponibile ale exportatorilor [considerentele (69)-(71) ale regulamentului atacat], la prețurile importurilor din China [considerentele (72) și (73) ale regulamentului atacat], precum și la nivelul stocurilor [considerentul (74) al regulamentului atacat]. În ceea ce privește acest din urmă factor, Consiliul a considerat, în esență, că nu era determinant pentru analiza pericolului de prejudiciu.

71 Argumentele reclamantei se concentrează pe evoluția importurilor din China, în termeni de volum și de preț, precum și pe celelalte piețe de export având în vedere capacitățile disponibile ale exportatorilor chinezi. Reclamanta susține, în esență, că există contradicții între previziunile Comisiei, confirmate de Consiliu, și datele referitoare la perioada ulterioară perioadei de anchetă și că analiza celorlalte piețe de export este lacunară.

72 În primul rând, în ceea ce privește evoluția importurilor care fac obiectul unui dumping, Comisia a considerat, mai întâi, că o tendință de scădere în situația generală a pieței comunitare „nu ar avea niciun impact considerabil asupra evoluției volumelor” importurilor care fac obiectul unui dumping [considerentul (115) al regulamentului provizoriu]. Comisia a adăugat că constatările privind acest factor nu ar trebui să se bazeze pe o simplă observație a evoluției în termeni absoluți a volumului importurilor care fac obiectul unui dumping, ci ar trebui să se țină seama și de contextul pieței pe care această evoluție are loc și de problema dacă evoluția respectivă ar fi putut sau nu ar fi putut avea ca rezultat o creștere sau o scădere a cotei de piață corespunzătoare acestor importuri care fac obiectul unui dumping. În acest context, Comisia a reținut că cotele de piață corespunzătoare importurilor care fac obiectul unui dumping au înregistrat o „creștere substanțială” în perioada examinată, dar și că nu au arătat „semne de a opri sau de a inversa această tendință” într-o perioadă în care cererea începuse deja să scadă. De aici Comisia a concluzionat următoarele [considerentul (116) al regulamentului provizoriu]: „Prin urmare, cota de piață deținută de importurile din China care fac obiectul unui dumping ar trebui să crească [și este probabil ca] presiunea acestor importuri care fac obiectul unui dumping asupra pieței comunitare [...] să crească semnificativ”.

73 În această privință, este necesar să se arate că, potrivit datelor reluate în regulamentul atacat, volumul importurilor originare din China a cunoscut, în perioada ulterioară perioadei de anchetă, o scădere foarte pronunțată în termeni absoluți, după cum în mod întemeiat arată reclamanta în înscrisurile sale. Astfel, potrivit tabelului reluat în considerentul (52) al regulamentului atacat, importurile menționate au scăzut cu 24,6 %. Pe de altă parte, în termeni relativi, creșterea cotei de piață corespunzătoare importurilor respective a fost mică, și anume cu 0,7 puncte procentuale în această perioadă.

74 Afirmația de mai sus a Comisiei, potrivit căreia situația generală a pieței comunitare nu ar avea un impact „considerabil” asupra „evoluției volumelor” importurilor originare din China și este probabil ca presiunea acestor importuri asupra pieței comunitare să crească „semnificativ”, este contrazisă de datele ulterioare perioadei de anchetă, care au fost luate în considerare de Consiliu în regulamentul atacat.

75 Consiliul, în regulamentul atacat, nu vede nicio contradicție între afirmațiile Comisiei și datele economice în cauză. Interpretând considerentul (116) al regulamentului provizoriu în acest sens, Consiliul consideră că „nu contează volumul absolut al unor astfel de importuri, ci importanța relativă a acestora în raport cu consumul, cu alte cuvinte cota de piață a acestora”. În această privință, Consiliul arată că, în termeni relativi, importurile originare din China s-au „mărit ușor” [considerentul (68) al regulamentului atacat].

76 Cu toate acestea, deși Comisia a invocat efectiv evoluția volumului importurilor originare din China în termeni absoluți, dar și în termeni relativi, aceasta și-a formulat raționamentul în perspectiva unei evoluții „semnificative” a volumului menționat. În acest context a considerat Comisia că este probabil ca presiunea acestor importuri care fac obiectul unui dumping asupra pieței comunitare să crească „semnificativ”.

77 Această interpretare a considerentului (116) al regulamentului provizoriu este confirmată de alte considerente ale regulamentului menționat. Astfel, Comisia a indicat în considerentul (95) al regulamentului provizoriu că, deși, ca rezultat al pieței aflate în scădere, „volumul total” al importurilor va scădea, „scădere care nu se așteaptă totuși a fi semnificativă”, cota de piață corespunzătoare importurilor originare din China va crește proporțional. Comisia și-a menținut poziția în considerentul (133) al regulamentului provizoriu și a arătat că reducerea incipientă a consumului „nu a avut niciun efect asupra volumelor” importurilor în privința cărora, dimpotrivă, cota de piață creștea. Comisia a adăugat că nu existau „motive pentru a crede că această tendință se va inversa într-un scenariu pe termen scurt similar sau chiar mai rău”.

78 În consecință, există o diferență notabilă între previziunile Comisiei în stadiul regulamentului provizoriu și datele economice din perioada ulterioară perioadei de anchetă, care au fost luate în considerare de Consiliu în cadrul regulamentului atacat. Trebuie amintit în acest stadiu că unul dintre criteriile pentru constatarea existenței unui pericol de prejudiciu este reprezentat de o rată semnificativă de creștere a importurilor care fac obiectul unui dumping pe piața comunitară, care denotă probabilitatea unei creșteri „substanțiale” a importurilor [articolul 3 alineatul (9) din regulamentul de bază]. Or, potrivit afirmațiilor înseși ale Consiliului în regulamentul atacat, importurile originare din China s-au „mărit ușor” în perioada ulterioară perioadei de anchetă [considerentul (68) al regulamentului atacat]. Această ușoară mărire, în termeni relativi, și scăderea semnificativă, în termeni absoluți, a importurilor originare din China nu susțin constatarea potrivit căreia ar exista, în speță, o probabilitate a unei creșteri substanțiale a importurilor. În plus, creșterea cu 0,7 puncte procentuale a cotei de piață corespunzătoare importurilor originare din China trebuie analizată în contextul scăderii cu 0,1 puncte procentuale a cotei de piață corespunzătoare produselor industriei comunitare în perioada ulterioară perioadei de anchetă [considerentul (53) al regulamentului atacat].

79 În al doilea rând, în ceea ce privește rezerva de capacități disponibile ale exportatorilor, analiza instituțiilor se referă, pe de o parte, la rezervele de capacități de producție propriu-zise și, pe de altă parte, la riscul de reorientare a exporturilor chineze către piața comunitară.

80 În această privință, trebuie amintit că, în temeiul articolului 3 alineatul (9) din regulamentul de bază, instituțiile trebuie să examineze, printre altele, capacitatea suficientă și liber disponibilă a exportatorului sau creșterea iminentă și semnificativă a capacității exportatorului, care denotă probabilitatea unei creșteri substanțiale a exporturilor care fac obiectul unui dumping către Comunitate, având în vedere existența altor piețe de export care pot absorbi exporturile suplimentare.

81 În acest cadru, este necesar să se considere că, în cazul în care instituțiile evaluează un risc de reorientare a exporturilor către Uniune, ținând seama de o creștere a capacităților de producție și de export în țara exportatoare, acestea trebuie să ia în considerare nu numai existența altor piețe de export, ci și o eventuală evoluție a consumului intern în țara exportatoare (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea NTN Corporation și Koyo Seiko, punctul 61 de mai sus, punctul 109).

82 În speță, după ce a concluzionat că exista o rezervă importantă de capacități de producție în China și că exportatorii chinezi și-au consolidat tendința la export, Comisia a arătat că procentajul exporturilor chineze către Comunitate, ca procent din totalul exporturilor Chinei, a crescut semnificativ în perioada examinată, „de la 1 % în 2005 la 9 % în [perioada de anchetă]”. Pe de altă parte, Comisia a indicat că celelalte piețe principale [erau] Statele Unite cu 36 % (de la 31 % în 2007), Algeria (6 %, de la 2 % în 2006) și Coreea de Sud (6 %, de la 3 % în 2005)", iar pe baza celor de mai sus se putea estima că „o parte semnificativă din capacitatea în exces nou-creată va fi direcționată către piața [europeană]” și că se poate produce „o reducere semnificativă a unora dintre aceste piețe și în special a pieței din Statele Unite” [considerentul (119) al regulamentului provizoriu]. În regulamentul atacat, Consiliul a confirmat considerațiile Comisiei, fără a aduce elemente suplimentare.

83 Or, este necesar să se constate, astfel cum a remarcat în mod întemeiat reclamanta în înscrisurile sale, că instituțiile nu au ținut seama în analiza lor de „existența altor piețe de export care pot absorbi exporturile suplimentare”, după cum impune însă articolul 3 alineatul (9) din regulamentul de bază. Astfel, reiese din considerentul (119) al regulamentului provizoriu că Comisia a menționat Statele Unite, Algeria și Coreea de Sud doar pentru a indica partea pe care aceste țări o reprezentau în exporturile totale chineze. Nu au fost prezentate niciun fel de date precise în ceea ce privește evoluția piețelor menționate și capacitatea eventuală a acestora de a absorbi exporturi suplimentare. Cu toate acestea, „pe baza celor de mai sus” a considerat Comisia că „o parte semnificativă din capacitatea în exces nou-creată va fi direcționată către piața [europeană]”. Or, în cazul în care, astfel cum afirmă instituțiile, capacitățile de producție în China și volumele la export au crescut [considerentul (118) al regulamentului provizoriu] și, în același timp, partea celor trei țări sus-menționate în totalul exporturilor chineze a crescut, după cum reiese din considerentul (119) al regulamentului provizoriu, aceasta înseamnă că și volumele exporturilor către aceste trei țări au crescut. Singura indicație cu privire la evoluția piețelor celorlalte țări constă în afirmația potrivit căreia se poate produce și „o reducere semnificativă a unora dintre aceste piețe și în special a pieței din Statele Unite”. Dincolo de faptul că această afirmație este imprecisă, în ceea ce privește în special țările și volumele avute în vedere, și că intervine după concluzia Comisiei potrivit căreia o parte semnificativă din capacitatea în exces nou-creată va fi direcționată către piața europeană, aceasta trebuie analizată în contextul faptului că, în privința pieței Uniunii, instituțiile aveau în vedere și o scădere netă a cererii. Or, acest din urmă element lipsește din analiza instituțiilor în ceea ce privește o eventuală reorientare a exporturilor chineze către piața Uniunii.

84 Pe de altă parte, trebuie subliniat că, în niciun moment, instituțiile nu menționează piața internă chineză și eventualele efecte ale acestei piețe asupra posibilității de absorbție a unor capacități de producție suplimentare. Instituțiile nu au menționat decât partea exporturilor în raport cu vânzările totale ale producătorilor exportatori din eșantion. Or, această împrejurare, care a fost invocată și de Consiliu în înscrisurile sale depuse la Tribunal, este inoperantă pentru a se determina dacă piața internă chineză poate să absoarbă o rezervă importantă de capacități de producție.

85 În sfârșit, Comisia constată în considerentul (119) al regulamentului provizoriu că procentajul exporturilor chineze către Uniune a crescut semnificativ în perioada examinată. Această constatare trebuie însă analizată în contextul faptului, evocat de mai multe ori de instituțiile înseși, că exporturile menționate ar fi „înlocuit” importurile originare, printre altele, din Rusia și din Ucraina, cărora li se aplică taxe antidumping din anul 2006. De altfel, Comisia a subliniat în considerentul (130) al regulamentului provizoriu „coincident[a] clară de timp” între creșterea rapidă a cotei de piață referitoare la produsele chineze și reculul substanțial corespunzător al cotelor de piață referitoare la importurile din Rusia și din Ucraina, „care erau cel mai strâns concurent al importurilor din China

din punctul de vedere al prețurilor”. Or, în cadrul analizei unei reorientări probabile a exporturilor, instituțiile nu au invocat deloc acest element, care este totuși pertinent, întrucât dispariția „cel[ui] mai strâns concurent din punctul de vedere al prețurilor” poate explica, cel puțin în parte, creșterea procentajului exporturilor chineze către Uniune în perioada examinată.

86 În al treilea rând, în ceea ce privește prețul importurilor originare din China, Comisia susținea în regulamentul provizoriu că „nu sunt motive” pentru a considera că, într-un mediu economic caracterizat de o scădere substanțială a cererii, „poate exista o tendință de creștere a prețurilor scăzute”. „Dimpotrivă”, potrivit Comisiei, din punctul de vedere al furnizorului, într-un context în care consumul scade, „se așteaptă ca prețurile scăzute să rămână la un nivel scăzut”, obiectivul fiind de a câștiga alte cote de piață sau, cel puțin, de a le menține și de a le consolida pe cele existente [considerentul (121) al regulamentului provizoriu]. Comisia concluziona de aici că efectul negativ al prețurilor foarte scăzute era dublu. Pe de o parte, diferența semnificativă de preț ar putea cauza o reorientare către importuri care fac obiectul unui dumping, deoarece este mai probabil ca utilizatorii să cumpere cantități din ce în ce mai mari de mărfuri vândute la prețuri mici. Pe de altă parte, existența unor astfel de prețuri scăzute pe piață ar fi fără îndoială utilizată de cumpărători ca instrument de negociere pentru a deprecia prețurile oferite de producătorii comunitari și de alte surse, cauzând, astfel, un efect de depreciere atât din punctul de vedere al volumelor în scădere, cât și din punctul de vedere al prețurilor mai scăzute [considerentul (123) al regulamentului provizoriu].

87 Or, astfel cum rezultă din tabelul care figurează în considerentul (52) al regulamentului atacat, datele ulterioare perioadei de anchetă arată că, contrar celor afirmate de Comisie, prețurile importurilor originare din China au crescut semnificativ în contextul unei scăderi a pieței comunitare, după cum a arătat în mod întemeiat reclamanta în înscrisurile sale. Astfel, datele disponibile arată o creștere a prețurilor importurilor din China de peste 35 % în perioada ulterioară perioadei de anchetă [considerentul (52) al regulamentului atacat]. În același timp, prețurile industriei comunitare au crescut cu 18,7 % [considerentul (53) al regulamentului atacat]. Este necesar să se arate, în această privință, că, contrar a ceea ce pare să sugereze Comisia în regulamentul provizoriu, scăderea cererii nu acționează în mod necesar asupra nivelului prețurilor. Astfel, operatorul economic confruntat cu o reducere a cererii poate alege între a-și diminua volumul vânzărilor și a-și reduce prețurile.

88 Consiliul, în considerentul (73) al regulamentului atacat, nu prezintă niciun element care să explice contradicția care există între elementele avansate de Comisie și datele din perioada ulterioară perioadei de anchetă. Consiliul se mulțumește să arate că creșterea prețurilor fusese deja constatată în cadrul regulamentului provizoriu. Or, deși este adevărat că Comisia invocase în considerentele (98) și (122) ale regulamentului provizoriu această creștere de prețuri după perioada de anchetă, atribuind-o creșterii prețurilor materiilor prime și costurilor cu energia, Comisia precizase că această din urmă creștere a avut loc între luna aprilie și luna octombrie 2008. Or, în regulamentul atacat, Consiliul nu furnizează nicio precizare sau explicație suplimentară în ceea ce privește, printre altele, evoluția prețurilor materiilor prime și a costurilor cu energia pentru perioada ulterioară perioadei de anchetă. Această lipsă a unei precizări trebuie de altfel analizată în contextul argumentelor anumitor părți, menționate de Consiliu în considerentul (93) al regulamentului atacat, potrivit cărora anumiți producători ar fi încheiat acorduri de prețuri fixe cu furnizorii de minereu de fier și cu alți furnizori principali, astfel încât producătorii menționați nu puteau profita de „scăderea extrem de accentuată a costurilor pentru aceste materii prime care a avut loc imediat după [perioada de anchetă]”. Consiliul, în regulamentul atacat, nu a repus în discuție această din urmă afirmație.

89 De asemenea, Consiliul menționează în considerentul (73) al regulamentului atacat un „paralelism” în fluctuația prețurilor din industria comunitară. Or, „paralelismul” în fluctuația prețurilor nu reiese din datele economice ulterioare perioadei de anchetă întrucât prețurile din industria comunitară au crescut cu 18,7 % în timp ce, în aceeași perioadă, prețurile importurilor din China au crescut cu peste 35 % [considerentele (52) și (53) ale regulamentului atacat]. Pe de altă parte, diferența dintre prețurile de vânzare din industria comunitară și importurile originare din China s-a redus în mod semnificativ,

de la 476 de euro/t în perioada de anchetă la 448 de euro/t în perioada ulterioară perioadei de anchetă. Exprimată în procent din prețul de vânzare din industria comunitară, această diferență de preț a scăzut astfel de la 40 % în perioada de anchetă la 30 % în perioada ulterioară perioadei de anchetă.

90 În orice caz, chiar presupunând că creșterea prețurilor produsului în cauză în perioada ulterioară perioadei de anchetă se poate explica printr-o creștere a prețurilor materiilor prime și a costurilor cu energia, această împrejurare nu este de natură să susțină concluziile la care a ajuns Comisia în considerentul (123) al regulamentului provizoriu în ceea ce privește efectul negativ al prețurilor „foarte scăzute” ale importurilor originare din China asupra prețurilor și asupra volumelor din industria comunitară. Este necesar să se amintească în această privință că unul dintre criteriile pentru a constata existența unui pericol de prejudiciu este cel privind intrarea importurilor la prețuri care ar putea „determina scăderea substanțială” a prețurilor „sau [ar putea] împiedica în mod semnificativ creșterea prețurilor” [articolul 3 alineatul (9) din regulamentul de bază]. Or, ținând seama de datele ulterioare perioadei de anchetă, nu rezultă din situația de fapt din speță că criteriul prevăzut de regulamentul de bază poate fi considerat ca fiind îndeplinit. Pe de altă parte, în ceea ce privește efectul de depreciere a prețurilor „foarte scăzute” asupra volumelor din industria comunitară, invocat de Comisie în considerentul (123) al regulamentului provizoriu, trebuie amintit că cota de piață a industriei comunitare în perioada ulterioară perioadei de anchetă nu a scăzut decât cu 0,1 puncte procentuale.

91 În concluzie, trebuie constatat că, dintre cei patru factori prevăzuți de articolul 3 alineatul (9) din regulamentul de bază, referitori la analiza pericolului de prejudiciu, un factor este considerat ca nedeterminant de către instituții (stocurile), doi factori prezintă incoerențe între previziunile Comisiei, confirmate de Consiliu în regulamentul atacat, și datele relevante din perioada ulterioară perioadei de anchetă (volumul importurilor și prețul importurilor), iar un factor (capacitatea exportatorului și riscul de reorientare a exporturilor) este lacunar în ceea ce privește elementele pertinente care trebuie luate în considerare. Aceste incoerențe și lacune trebuie analizate în contextul cerințelor prevăzute de regulamentul de bază potrivit cărora pericolul de prejudiciu trebuie să se bazeze „pe fapte, nu doar pe presupuneri, conjuncturi sau posibilități îndepărtate”, iar modificarea condițiilor care ar crea o situație în care dumpingul ar cauza un prejudiciu trebuie să fie „previzibilă în mod clar și iminentă”.

92 Ținând seama de toate aceste elemente și de faptul că s-a constatat în cadrul primei critici că Consiliul a săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a reținut că industria comunitară se afla într-o situație vulnerabilă la sfârșitul perioadei de anchetă, este necesar să se considere că Consiliul a încălcat articolul 3 alineatul (9) din regulamentul de bază prin faptul că a reținut, în speță, că există un pericol de prejudiciu. Prin urmare, Consiliul a încălcat și articolul 9 alineatul (4) din regulamentul de bază prin faptul că a impus o taxă antidumping definitivă la exporturile produselor fabricate de reclamantă și prin faptul că a prevăzut perceperea taxelor provizorii instituite la aceste exporturi.

93 În consecință, trebuie admis primul aspect al celui de al treilea motiv invocat de reclamantă. Întrucât regulamentul atacat se baza pe constatarea unui pericol de prejudiciu, iar Consiliul a săvârșit o eroare în această privință, trebuie anulat regulamentul menționat, în măsura în care impune taxe antidumping la exporturile produselor fabricate de reclamantă și prevede perceperea taxelor provizorii instituite la aceste exporturi, fără a fi necesară examinarea celui de al doilea aspect al celui de al treilea motiv și nici a celorlalte motive invocate în susținerea acțiunii.

Cu privire la cheltuielile de judecată

94 Potrivit articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât Consiliul a căzut în pretenții, se impune obligarea acestuia la plata cheltuielilor de judecată, conform concluziilor reclamantei.

95 Pe de altă parte, potrivit articolului 87 alineatul (4) primul paragraf din Regulamentul de procedură, instituțiile care intervin în litigiu suportă propriile cheltuieli de judecată. Prin urmare, Comisia, care a intervenit în susținerea Consiliului, suportă propriile cheltuieli de judecată.

96 În sfârșit, întreprinderile intervenient suportă propriile cheltuieli de judecată, în conformitate cu concluziile reclamantei în acest sens.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a doua)

declară și hotărăște:

1) Anulează Regulamentul (CE) nr. 926/2009 al Consiliului din 24 septembrie 2009 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite la importurile anumitor țevi și tuburi fără sudură, din fier sau oțel, originare din Republica Populară Chineză, în măsura în care impune taxe antidumping la exporturile produselor fabricate de Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd și prevede perceperea taxelor provizorii instituite la aceste exporturi.

2) Consiliul Uniunii Europene suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Hubei Xinyegang Steel Co.

3) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

4) ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, Benteler Stahl/Rohr GmbH, Ovako Tube & Ring AB, Rohrwerk Maxhütte GmbH, Dalmine SpA, Silcotub SA, TMK-Artrom SA, Tubos Reunidos SA, Vallourec Mannesmann Oil & Gas France, V & M France, V & M Deutschland GmbH, Voestalpine Tubulars GmbH și Železiarne Podbrezová a.s. suportă propriile cheltuieli de judecată.

Forwood Dehousse Schwarcz

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 29 ianuarie 2014.

Semnături